

KIPU

Časopis 49. zboru Geronimo Prešov

1/2016

Úspešný Nový rok želáme

Betlehémske svetlo - Zakopane
Skautské Vianoce
Pre víčatá ...

Ahojte, že vám ten názov nič nevraví? Že čo to vlastne je?

Tak práve držíte v rukách prvé číslo nášho zborového časopisu , ktorý bude mať vlastne 2 funkcie a to:

1. informovať vás a vašich rodičov o akciách, ktoré sa v zbore na daný mesiac chystajú a samozrejme informovať vás a rodičov o akciách, ktoré sa konali.
2. Nakoľko náš zbor nemá kroniku, tak toto bude sčasti jej náhradou. Plánujeme tento náš časopis vydávať každý mesiac, nakoľko stále sa niečo deje, niečo koná a bola by škoda nevedieť o tom, alebo nevidieť a nevedieť, ako to na danej akcii bolo a vyzeralo. A na konci roka si každý môže svoje výtlačky, ktoré si počas roka odloží, dať zviazať a má minikroniku - nádhernú pamiatku o celom roku svojho skautovania.

A prečo práve KIPU? Lebo je dnes doba aká je, ľudia používajú na komunikáciu sms, mms, email, rôzne chaty, fóra a vytráca sa to podstatné - komunikácia medzi ľuďmi. Chladnú vzťahy a priateľstvá a tak sme sa z recesie vrátili až do čias starých Mayov. KIPU je uzlíkové písmo. Kipu pozostávalo z hlavnej šnúry rôznej dĺžky, z ktorej viseli menšie farebné šnúrk, v určitých odstupoch zauzlené a slúžili na podporu pamäte. Symbol nuly – šnúrka bez uzlov, umožňoval rátať aj vyše 10 000. Tak snáď nás bude tento časopis spájať ako priateľov, tak ako v uzlíkovom písme jednotlivé slová uzlíky.

BUĎ PRIPRAVENÝ!

Pripravujeme na január:

- 10.1. výlet - interaktívne múzeum Steel Park Košice (vlakom) - 5. oddiel (Matej)
 - 20.1. "šatkovanie" - 5. oddiel (v klubovni na Kúpeľnej ul.)
 - 21.1. "šatkovanie" - 7. oddiel víťaz + 8. oddiel skautov (na ZŠ Prostějovská)
 - 31.1. výlet - interaktívne múzeum Steel Park Košice (vlakom) - 7. oddiel víťaz, 8. oddiel skautov
-

Vyrobené len pre vnútornú potrebu zboru,
neprešlo jazykovou korektúrou.

Niežby tohto roku prišli Vianoce skôr, no tie naše skautské, oslávime už dnes 12.12.2015. Vlakom s odchodom z Prešova o 08:55 hod. sa nás 43 vydalo na cestu na Obišovský hrad. Z nášho 7. oddielu to bolo 29 detí, Mutti, ja a ešte jeden otecko. Z 5. oddielu boli jedenásti. Po chvíli sme vystupovali v Obišovciach. Tam už čakal Gepard, ktorý prišiel vlakom od Košíc. Chcel počkať ešte na Tammyho. Dedinou sme šli po ceste. Cesta na hrad bola vyznačená. Za dedinou poľná cesta viedla naše kroky do kopca. Potom ešte do jedného, riadne blativého, tak ešte do jedného zablateného a boli sme hore. Veľký drevený poľovnícky posed postával pred malým lesíkom. Od posedu po hradný kopec to už nebolo pole s blatom, no pasienok s trávou. Konečne, pretože blato mali deti už aj za ušami. Pod hradom nás prichýlil veľký altánok. To sa k nám už pridali aj Gepard, Tammy, Peja, Pixel a jeho deti. Tí doniesli aj guláš, na ktorý sa tešil asi každý. Takže teraz nás už bolo symbolických 49 osôb zo 49. zboru Geronimo Prešov (mimočodom Prešovom prechádza 49. rovnobežka).

Zahráli sme zopár pohybových hier. Deti sa rozohrali, nálada sa zlepšovala. Rupsaky sme nechali v altánku a vybrali sa na hrad. Po ceste sa ešte párkrát hrala „bomba“ a „potopa“. To už sme po hradnom moste vstupovali na hrad. Bol to taký malý hradík, s jednou vežou a jednou murovanou obytnou budovou a nádvorím obohaným hradbami. Z vonkajšej strany bol hrad ešte chránený suchou priekopou. Po krátkej prehliadke a preliezaní múrov bola hra na schovávačku radostne privítaná. Z veľkého hlučného chumelca detí v krátkom čase nezostalo nič. To úžasné ticho ale netrvalo dlho. Hľadači ich šikovne ponachádzali. Po prvom kole sa hneď dožadovali ďalšieho, a potom ďalšieho. Deti mali radosť. V ich očiach, tá známa iskrička, bola nepochybným znamením. Na hradnom moste sme sa spolu zvečnili skrz Gepardov aj Pixelov fotoaparát. Zišli sme z hradu späť k altánku. Tam každý vytiahol donesený darček a už sa losovalo. Kto čo dostane, mal rozhodnúť osud a los. Každý si podľa tradície vytiahol číslo a to mu pridelo balíček. Pár dušičkám sa darček nepáčil, no náslené výmeny napravili osud. Nakoniec sa usmievali všetci. O chvíľu za mnou prišiel Tammy a vraví: Leto, mám niekoľko nášiviek, ako ich rozdáme? Prvé, čo mi napadlo celkom vyšlo, zakričal som: Tammy má niekoľko nášiviek, tí, ktorí ho dobehnú prví, budú mať nášivku. To už Tammy upaľoval a za ním húl detí. Super hra. Ha, ha. Prepáč, Tammy.

Na rad prišiel konečne gul'áš. Hneď po vyhlásení obeda sa vytvoril rad ako v 1985 na mandarínky pred zelovocom (to pre pamätníkov). Porcia za porciou sa mýňala, tvár za tvárou usmievavá bola. Ušlo sa každému, dokonca bolo aj na duple. Chvíľa oddychu a už zase niekoľko hier rozosmialo tváre. Aby sme nezabudli, každý doniesol niečo aj pre zvieratká. V blízkom lesíku bol krmelec, a tak sme v jeho okolí rozvešali rôzne pochúťky pre zvieratká. Do žľabu krmelca sa nasypal sušený chlieb, jablká a rôzna zelenina. Pre vtáky sme mali tukové gule so slnečnicovými semienkami. Deti ešte po stromčekoch rozvešali všelijaké dobroty.

Keďže už bolo popoludní a vlak z Obišoviec odchádza o 14:55 hod., tak bol o 14:15 hod. najvyšší čas vydať sa späť. Zase tá blativá cesta, teraz aspoň dolu kopcom. V dedine sme zo seba vydupali blato a raz-dva na vlakovú zastávku. Po ceste som sa ešte stihol pozdraviť s bratom Vladom Doliakom. Nakoniec sme sa nemuseli ani ponáhľať, vlak mal meškanie. Cestou do Prešova sme skonštatovali, že sme sa dnes riadne zahrali. Deti boli spokojné a to je hlavné, kvôli nim to predsa všetko robíme. Na spoločne strávený čas budeme ešte dlho spomínať.

Leto

Zakopane

a Betlehémske svetlo

5

Nedeľa ráno, skoro ráno a ešte k tomu 13. 12. 2015. Komu sa chcelo, komu nechcelo vstávať veľmi skoro ráno? Kto chcel zažiť odovzdávanie „Betlehémskeho svetla“ poľským harcerom, jednoducho vstať musel. Autobusy objednané VSO odchádzali z Prešova od OD Tesco už o 05:30 hod. Ľudia sa pri nich schádzali neviem ako skoro, pretože my sme prišli pred Tesco „v hodine dvanástej“. Pozdravili sme sa s bratom Číňanom a v rýchlosti mi vysvetlil, že v jednom autobuse pôjdu prešovské zbory a v druhom ostatní záujemci z VSO. Pohládali sme s Mutti a Mimou dievčatá z oddielu, Ninu a Kaju a brata Lupina s manželkou Denisou a dcérou Dorotkou. V autobuse sme našli voľné miesta a už sme sa pohýnali. Cestou sa k nám pridala mikrobuse so skautskou osádkou z Hermanovského zboru. Táto naša malá kolóna sa po diaľnici celkom rýchlo dostala do Tatier. Cez Tatranskú Javorinu, serpentínami cez horský prechod, až do Zakopaneho. Ešte chvíľka po cestičkách Zakopaneho a točíme na parkovisko pri chráme. "Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej" bolo vybrané, aby tu prebehlo odovzdanie Betlehémskeho svetla. Slovenskí skauti, ako ďalší článok v Betlehémskej štafete, tu mali odovzdať Betlehémsky plameň poľským harcerom. Hneď po vystúpení z autobusov bolo zjavné, že hustota výskytu skautských duší rastie veľmi rýchlo. Na chodníku pred nádvorím chrámu sme spoznali vojenskejšiu povahu poľského harcerstva. Po vydaní povelu vodcom nejakého harcerského oddielu (mimochodom naozaj hromovým hlasom), našimi dievčatami až cuklo. Mimovoľne sa zrazu vyskytli o pol metra vedľa miesta, ako keď stáli pred povelom a s neistým výrazom v tvári. Na nádvorí počet skautov, či harcerov, na meter štvorcový už presahoval číslo 5. No čím sme boli bližšie k dverám, tým bolo číslo vyššie. Pred dverami to už bolo 10. Dovnútra chrámu sme sa dostali menším zázrakom. Asi ako keď Mojžiš prešiel so židmi cez more. Naraz bola pred nami ulička, čo sme hneď využili. Následne sme sa dozvedeli, že pravá polovica kostola je vyhradená Slovákom. Dokonca sme našli aj miesto na sedenie. Interiér chrámu bol očarujúci. Krásne ornamenty vyrezané do dreva, ktorým bol chrám zvnútra obložený. Balkón sa vinul dookola celej stavby. Oltár bol nádherný. Ako dominantu bola socha Matky Božej. Chrám plný skautov a harcerov. Odhadom niekoľko tisíc duší. Košele svetlo sivozelené, zelené, modré i naše pieskovo-khaki sfarbené. Tu musím priznať, že poľské harcerstvo má vyrovnanejšie rovnošaty. Dievčatá a ženy majú svetlo sivozelené košele a sukne. Chlapci a muži mali sýto zelené košele a vodní harceri majú modré. No či boli z tej, či onej skupiny, z toho, či onoho oddielu, taká, či onaká družina, všetci mali košele jednej farby a jedného odtieňa a z rovnakého materiálu. My, Slováci, či sme boli mužského alebo ženského rodu, sme mali košele tak rozmanitých farieb a odtieňov, že som bol chvíľami v rozpakoch. Farby ako khaki, piesková, zelená aj okrová a ich odtiene tmavšie, či svetlejšie vôbec netvorili dojem celku, dojem spoločnej rovnošaty. O rozdielnosti materiálov by sa tiež dali písať romány. Pôsobilo to na mňa ako keby sme boli chudobní príbuzní. Potom začala omša. Najprv v poľštine a pri kázni aj v slovenčine. Vystriedalo sa niekoľko duchovných, niekoľko čítajúcich, Poliakov aj Slovákov. V tej, či onej reči, rozumeli sme si navzájom. Nasledoval akt samotného odovzdávania. Príhovor nášho náčelníka, poľskej náčelníčky a odpálenie plamienka. Táto slávnosť na všetkých zúčastnených určite zanechala

sme, kým neodídu autobusy, čo prišli po nás. Potom už nič nebránilo tomu, aby nám Zakopane ukázalo svoju tvár. V centre sa niektorí rozhodli prehliadnuť si mestečko. My sme sa radšej išli najesť. Našli sme si peknú štýlovú reštauráciu na úrovni. Porcie boli parádne, aj ja som mal čo robiť, aby som niečo nenechal na tanieri. Ceny prekvapujúco nevysoké. V Slovenskej časti Tatier by ceny boli ako tie Tatry – vysoké. Cesta späť prebehla s jedným medzipristátím v poriadku. Boli sme už síce unavení, no plní duchovného zážitku. Pri OD Tesco v Prešove sme sa rozlúčili s Lupinom, Denisou a Dorotkou a ostatní sme šli na sídlisko III., kde už na dievčatá čakali rodičia. Pekná duchovná akcia a ľudia na rovnakej vlne – to bola pekná nedeľa.

Leto

**Členský poplatok na rok 2016
je nezmenený a to 10 eur**

**V mesiaci JANUÁR
nemá narodeniny
žiaden člen nášho
zboru**

NEZABUDNITE

Zborová schôdza sa
koná posledný
utorok v mesiaci.

Január:

je podľa gregorianskeho kalendára prvý mesiac v roku.

Má 31 dní. Pôvodne bol v Európe tento mesiac označovaný

aj ako mesiac Vlka. Astrologicky je na začiatku mesiac v znamení

Kozorožca a ku koncu mesiaca v znamení Vodnára.

Poznačte si, čo ste robili na družinovkách:

Víčatám:

Podlep túto stránku tvrdým papierom,
vystrihni si postavičky, podstavec
len nastrihni v strede, aby postavičky stáli
Príjemnú zábavu!

Súťaž:

Nakresli na
tvrdý papier
výkres obrá -
-zok zimy a
odovzdaj ho
svojmu skaut.
vedúcemu,
vedúcej do
28.2.2016.
Najkrajšie 3
obrázky
odmeníme.